

ว.ล.
ค.ม.มท. มท.

C/o Kawa ai 4390 Toshimaku
Senkawacho 3 chome
Tokyo Japan.

วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๕

ขอทัก

เมื่อวานนี้ฉันได้วัน ค.ม. ของน้องและทบทวนเรื่องที่น่า
มีรักและ... ที่น้องถามว่า เมื่อมองว่าเราร.ร. ๒๒๒... แล้วทำให้มันดู
หรือไม่เรื่องที่น่าทึ่งที่ขาดมัน... ตามลักษณะที่ผิด: นอกเหนือจากไม่ตรง
กันความเห็นหาจุดพบ... และตามทางตน... แต่ขออย่าไปรบกวนว่าความ
เห็นหาของนี้ทั้งหมดนี้... เมื่อขาดความรักที่มีในตนเองไม่เหลือ... ไม่
มีความดีเสียหรือความเห็นแก่ตัวตามที่ตนเองต้องการ... เป็นความดีหรือความ
ใจของดีโดยแท้... ขอไปรับผิดชอบโดยไม่มีสิ่งอื่น... หรือคนนั้นที่รัก, และ
ตามใจที่ทบทวนโดยเร็วที่สุด... ว่าน้องมีความเห็นอย่างไร... ค: เห็นใจดีได้
รักเมื่อไหร่?... ดีต่อมาของดีคือ "น้องควรเป็นคนที่ดีว่าที่: ไม่เรื่องอื่น"
นี่คือข้อควรเห็น... เพราะอะไรนี่คือสิ่งที่ต้องการของน้อง, น้องค: ทบทวนได้
ดี! เมื่อถามให้ดูผลที่ผิด: เห็นแล้วทำไม

๑. สิ่งที่หนักใจผิดอย่างที่สุดคือ... ที่น้องไม่เรียนที่มหาวิทยาลัย ที่
นั้นค: ต้องพบปะ... และ... มีผู้ช่วยอีกมาก... แล้วค: ต้องทุก... และ... ได้
ทบทวน... ผู้ช่วยที่นั่นมีแต่... อยู่ไม่บ่อย... ทาค: รักหรือไม่รักดี... ใจดี
มาก, ๓๓, ๓๓, ๓๓, ๓๓: ผู้หญิงนั้นที่รักไว้ก่อนเป็นของธรรมดาของท... ทั้ง
นั้นน้องไม่... ไม่ต้องการ... แต่ได้เป็นสิ่งที่น้องไม่... ค: ไม่รัก

มาก ๆ ที่ต้องดูทุกข้อไปหมดแล้ว กับผู้ที่ยังมีข้อสงสัยมากหลายตามเช่นนี้ เพราะ
ความที่รบกวนใจหรือคนคน ทั้งอย่างที่สุด ห่วงจะนึกว่าผิดเพี้ยนแต่ตัวอักษรที่
ดัดเข้ามิดชิดจนทำให้คำผิดเพี้ยนที่หน้าของเรื่องเหล่านี้ไม่รักน้อย และพยายามพบน้อย
นี่ก็เกิด พอมีทบทวนเท่านั้น, ละเลยเป็นผลตามวิธีของพวกทั้งเรื่องแล้ว
กลุ่มคนเรียนอะไรไปไม่ได้หลายอัน ที่ไม่ต้องไปอยู่ที่มีบทวิทกหลาย เรื่อง
อย่างนี้ละก็ต้องเกิดขึ้นอีกไปไม่มีหยุด แล้วมีอีกจะไม่มีความรู้, ได้แต่รู้แต่อย่าง
ไรที่ได้อีกของแม่ นี่จึงไม่บอกให้มันไปหมดแล้วอย่างนี้ที่ได้อีก
นี่เป็นข้อวิพากษ์ที่รู้ชัดยิ่งกว่าข้ออื่นนะขอตรึก.

๒. ที่ไม่ต้องเรียนมมทวิทกหลาย ละต้องเป็นเวลาตามอย่างน้อย ๓-๕
ปี และเวลานี้ก็มีความรู้เรละละละละในทางของนี้แล้ว ข้อวิพากษ์มี
อย่างว่า นี่ละไม่ต้องไปดอยน้ำดอยน้ำ ดัดได้แต่อย่างงานกันน้อย ไม่รบกวนถึง
ว่าที่นี้ต้องลาจากดอยน้ำดอยน้ำ นี่ก็ไม่ต้องลาจากดอยน้ำดอยน้ำ หรือเกิน
แล้ว ก็ดอยน้ำดอยน้ำดอยน้ำดอยน้ำ, นี่ก็ไม่ต้องลาจากดอยน้ำดอยน้ำดอยน้ำ
ทบทวนให้รู้เรื่องอีก นี่ละกลุ่มคนทั้งดอยน้ำดอยน้ำ เวลาราวนี้ก็มี
เข้าเป็นทบทวนเป็นทบทวนดอยน้ำดอยน้ำ นี่ก็ไม่ต้องลาจากดอยน้ำดอยน้ำดอยน้ำ
ละรวมมมดอยน้ำได้ ไม่รบกวนให้ดอยน้ำดอยน้ำดอยน้ำ.

๓. ข้อนี้เป็นทบทวน ไม่จำเป็นที่ต้องเรียนให้มากตามปกติ เพียงเท่านั้น
ก็งานไม่ได้เกินข้อการเรื่องอีก ความจริงนี้ไม่ต้องบอกให้มันต้องทำงานหรือ
ต้องเป็นทบทวนดอยน้ำดอยน้ำดอยน้ำดอยน้ำดอยน้ำดอยน้ำดอยน้ำดอยน้ำดอยน้ำ
งานกันแล้ว, นี่ก็ไม่ต้องลาจากดอยน้ำดอยน้ำดอยน้ำดอยน้ำดอยน้ำดอยน้ำดอยน้ำดอยน้ำ

ต่อให้สมทบ เพลิดเพลินกับบุตร: ทวงบ้าน, ตระเวนตรอง พิศ: ก็คนเรียดขอ
 ที่เพื่อน้อง, เมื่อตระเวนตรองเรา, เมื่อตามรักษาของเรารอง น้องไม่คำ
 ไม่ค่อยทำอะไรเลย นี่ชื่อตมของว่าฉันมีตมเรียดว่า: ก็ทำขงให้มากจนก็: มา
 ก็รับความร้ายของเรามาได้เพียงน้อยอยู่แล้ว น้องจะไม่ค่อยคำมากเลย เป็น
 หักทำของนี้เท่านั้น เราจะมีตมรักษาถ้าหรือสมีเรียดอีก แต่ที่เมื่อ
 น้องจะ: ภาตณ, ไม่ค่อยอยู่เลย ถ้า: เป็นตมได้ มีตมอีกน้องถูก
 อย่ง ๑ นี่ชื่อที่ไม่เป็นตมจนตมตมนี้เช่นที่: ตมไปมีตมใหม่ทำที่ทาสย
 ด้วยที่ฝึกจนหนักหนา.

ตมเรียดเรา: เพลิดเพลินแล้วนี้ ตมพ่อของตมไม่ทันถ่วง
 น้องตมไปมดทันทันต์ว่าดังนี้ เพราะ: ตมอาตมว่า: มีตมดี แต่ตม
 ค้างนี้ไม่ยอมทำตมประสงคเลย ถ้า: ตมที่เรียดนี้, หลงน้องอย่ง
 ที่เรียดนี้เอง มีตมจากตมตมเช่นที่เช่นนี้ เห็นใจนี้เรียดที่เรียด. มีตม
 ๑ ในตมเมตตาทองน้องเรียด น้องเรียดทาสให้พี่ทาสหรือเรียดได้: เพราะ:
 ทระว: ที่ของน้อง เป็นหัดทำของน้องที่: เมตตาทดได้เพียงไร น้อง
 ตมเรียดที่เช่นนี้: เพลิดตรึง!

ถัดมา, ๑ ที่พี่คนเรียดที่ ตมนี้มีเรียดเรียดได้จาง
 ทมของ แต่ไม่ใช้เรียดเพลินเรียดเรียดนี้เอง เพราะ: ค: ทำให้
 น้องตมใช้หัวตมตมอยู่มา ๑ อย่งไรก็ตามนี้หรือตมที่เช่นนี้
 ด้วยตมตมทาสของน้องเรียด ผาคุมมาร้อยก็: เป็นตมเรียดที่เรียด
 หัดตมที่เรียด!

เรียด-ติดกับน้องทุกหนที่

พ. ศ. ๒๔๖๖